

По добръ в' пакъл-а с' умнитѣ, а не в' рай с' лудитѣ.
 По добръ враг разумен, а не безумен.
 По добръ в' село чорбаджия, а не в' град кюмюрджия.
 По добръ в' свой курник, а не в' чужд сарай.
 По добръ вѣрвай очитѣ си, а не хорат-а.
 По добръ глава кучешка, а не асланска. Кюст.
 По добръ голѣма дума да продумаш, а не с' Бога да са караш (бориш).

По добръ голѣм залѣг да изѣдеш, а не голѣма дума да изречеш (продумаш, казваш, речеш).

По добръ да вѣрваш от да питаш.
 По добръ да вѣрваш своитѣ очи, а не чужди рѣчи.
 По добръ да изгубиш живот-а си, а не доброто си име.
 По добръ да ми извадят око̀то, че да не ми извадят лошо име.

По добръ да плаче дѣтето, а не да плаче майката.
 По добръ да плаче твоя майка, а не моя.
 По добръ да са подхлѣзнеш със кран, а не със язык.
 По добръ да служиш на добър господар', от колкото да бѣдеш сам господар'.

По добръ да служиш на добри хора, а не да заповѣдваш на лоши.

По добръ да та бият, че да не знае никой, а не да та гостят, че да знае цѣло село. — Турс. Калабѣлѣнта пѣлаф ееджеене, тенхада кѣотек еѣсин даха еидир.

По добръ да та ритне турчин със здрав цѣрвул, а не циганин със съдран.

По добръ да ти завиждат, а не да та окайват.

По добръ да ѣдеш сух лѣб със рахат, а не много гозби със кахѣр. Или: По добръ сух лѣб с' мир, а не ясте със скѣрб. Или: По добръ сол и хлѣб с' сладки думи, а не голѣма госба с' горчиви приказки.

По добръ драм памет, а не сто оки сила. Или: По добръ един драм памет с' една ока сила.

По добръ да си бик че бит, а не вол че впрегнат.
 По добръ да изгори селото, а не да са изгуби стадото.
 По добръ да си бѣхтиш главата, че да си не бѣхтиш снагата.

По добръ да спистяваш по малко, а не да печелиш по много.